

[Svend Auken]

sund at gøre; det er alene et partipolitisk, klassisk antisocialdemokratisk felttog. I det omfang hr. Gade har saglige spørgsmål, svarer jeg på dem, som jeg gjorde før. Men at sige, at fordi vi er med til at gennemføre en beslutning om et synspunkt, vi altid har haft, og som vi så sent som i april 1990 vedtog i fuld offentlighed i vor hovedbestyrelse, omgærdet med tv og radio og alt muligt andet – i øvrigt også af kritik fra SF's side – så er vi blevet støtteparti for en borgerlig regering, det mener jeg er en helt, helt urimelig og en for debattens niveau uklædelig form for argumentation.

Så sent som sidste weekend gjorde jeg mig til talsmand for, at vi af hensyn til den stærkt voksende arbejdsløshed i det danske samfund og de meget store problemer, vi står over for – også tilpasningen til de nye vilkår i Europa – gennemførte en dronningerunde med sigte på at få dannet en anden regering i Danmark. Ingen kan være i tvivl om, at Socialdemokratiet ønsker en anden regering end den, vi har i øjeblikket. Men uanset hvilken regering vi har, socialdemokratisk eller borgerligt ledet, vil vi selvfølgelig arbejde på, at vore langsigtede synspunkter bliver gennemført, ligesom jeg ved, at også SF vil gøre det. Hvorfor så denne pukken på os og mistæneliggørelse af Socialdemokratiets synspunkter?

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg har altså tænkt mig at fortsætte i dag med at kritisere det, jeg mener er forkert, og det, som jeg mener er en forkert løsning, uanset om der er nogen, der bliver fornærmet på mig; det må jeg leve med. Hellere det og så pege på noget, som vi mener er rigtigt.

Jeg vil gerne sige til hr. Arne Melchior, at jeg opfatter dette som »vi alene vide«-politik: Vi, flertallet, de 140 – eller hvor mange det nu er – ved, hvad der er rigtigt.

Jeg talte ikke om, at der ikke bliver lavet om på linieføringen på land, for jeg har jo selv været med derude; den ligger heller ikke fast endnu. Nej, jeg talte om alle de mange, der har peget på havmiljøet, der har peget på, at det ikke skulle være en bro, at økonomien ikke var god nok. Jeg nævner dem ikke her, men der er mange af dem. De har ikke haft for fem flade ører indflydelse på det foreliggende projekt, for det bliver det, der foreligger i betænkningen; det

bliver ikke noget med en tunnel, det vil jeg godt vædde på. Spørgsmålet om demokrati og ikke-demokrati går for mig og for mit parti afgørende på, at man får en debat, og i dag burde vi med baggrund i den debat, der har været blandt folk, have stået og vedtaget den rigtige løsning. Sådan ser vi i hvert fald på det.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tror, at hr. J. K. Hansen og jeg er uenige om, hvad en demokratisk proces er. For mig er en demokratisk proces f.eks., at en regering fremsætter sit forslag, at der foregår en debat om forslaget, og at man så derefter træffer en beslutning. For mig er det ikke en demokratisk proces, at man træffer en flertalsbeslutning, så fremsætter forslaget og derefter indbyder til en debat.

Dernæst vil jeg gerne sige: Hvis flertallet havde villet ændret på det, kunne man i det mindste have accepteret mindretallets ændringsforslag, som jo i al sin enkelthed går ud på, at vi gerne vil have lov til at få de alternative muligheder udbudt i licitation, sådan at vi kan se, hvordan de økonomiske og miljømæssige konsekvenser er ved de alternative tilbud. Hvis ikke flertallet markerer, at man vil se på de alternative tilbud, kan man naturligvis ikke få nogen til at byde på dem. Det er for mig demokrati; det er ikke for mig demokrati, at man alene småjusterer på tingene. Jeg har villet en anden proces og villet have et andet forslag belyst, og det har flertallet ikke accepteret; så kan man vel ikke fortænke mig i, at jeg ikke har villet småjustere på flertallets beslutning. Det tror jeg såmænd man kan klare fint og flot selv, dér tror jeg ikke at jeg kan bidrage, også af den grund, at jeg simpelt hen er grundlæggende imod beslutningen, sådan som den er udformet.

Så vil jeg gerne sige til hr. Løvig Simonsen: Det, at der er udarbejdet notater, det, at der er givet tilsagn om, at man godt kan optage kontakt med den svenske regering om at forhandle om en fast forbindelse, er for det første ikke ensbetydende med, at der er truffet en beslutning, og for det andet at der er givet tilsagn om, hvilken beslutning der skal træffes i den sidste ende.

Jeg har på samtlige de møder, jeg har haft med den daværende forsvarsminister og den daværende trafikminister, som jeg sad i et ud-